

Eiropas Padomes līgumu sērijas Nr. [221]

Eiropas Padomes Konvencija par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar kultūras vērtībām

[Nikosija, 19.05.2017]

Preambula

Eiropas Padomes dalībvalstis un citas šo Konvenciju parakstījušās puses,

uzskatīdamas, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp dalībvalstīm;

būdamas pārliecinātas, ka daudzveidīgas kultūras vērtības, kas pieder tautai, veido unikālu un svarīgu liecību par šīs tautas kultūru un identitāti un rada tās kultūras mantojumu,

paužot bažas, ka noziedzīgi nodarījumi pret kultūras vērtībām kļūst arvien izplatītāki un ka šādi noziedzīgi nodarījumi arvien lielākā mērā noved pie pasaules kultūras mantojuma iznīcināšanas,

ņemot vērā, ka nelikumīgi izraktas un nelikumīgi izvestas vai ievestas kultūras vērtības arvien biežāk tiek pārdotas dažādos veidos, tostarp antikvariātos, izsoļu namos un internetā,

ņemot vērā, ka nelikumīgā kultūras vērtību tirdzniecībā iesaistīta organizētā noziedzība,

paužot bažas, ka teroristu grupas ir iesaistītas tīšā kultūras mantojuma iznīcināšanā un izmanto kultūras vērtību nelikumīgu tirdzniecību kā finansējuma avotu,

būdamas pārliecinātas, ka nepieciešama jauna Eiropas Padomes Konvencija par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar kultūras vērtībām, kurā noteikti kriminālsodi par šādiem nodarījumiem un kura aizstās Eiropas Konvenciju par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar kultūras vērtībām (ELS Nr. 119), kura tika atvērta parakstīšanai Delfos 1985. gada 23. jūnijā,

atsaucoties uz Eiropas Kultūras konvenciju (ELS Nr. 18, 1954), Eiropas Konvenciju arheoloģiskā mantojuma aizsardzībai (ELS Nr. 66, 1969; ELS Nr. 143, pārskatīta 1992. gadā), Konvenciju Eiropas arhitektūras mantojuma aizsardzībai (ELS Nr. 121, 1985) un Eiropas

Padomes Vispārējo konvenciju par kultūras mantojuma vērtību sabiedrībai (EPLS Nr. 199, 2005),

atsaucoties uz Eiropas Padomes Konvenciju par savstarpējo palīdzību krimināllietās (ELS Nr. 30, 1959) un Eiropas Konvenciju par izdošanu (ELS Nr. 24, 1957),

paturot prātā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2015. gada 12. februāra Rezolūciju 2199 (2015), kas pieņemta tās 7379. sanāksmē, un it īpaši Rezolūcijas 15., 16. un 17. punktu; Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2015. gada 17. decembra Rezolūciju 2253 (2015), kas pieņemta tās 7587. sanāksmē, un it īpaši Rezolūcijas 14. un 15. punktu; Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2016. gada 12. decembra Rezolūciju 2322 (2016), kas pieņemta tās 7831. sanāksmē, un it īpaši Rezolūcijas 12. punktu; Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 2017. gada 24. marta Rezolūciju 2347 (2017), kas pieņemta tās 7907. sanāksmē,

paturot prātā arī 1954. gada Hāgas Konvenciju par kultūras vērtību aizsardzību bruņota konflikta gadījumā, tās 1954. gada Pirmo protokolu un 1999. gada Otro protokolu; 1970. gada UNESCO Konvenciju par kultūras priekšmetu nelikumīgas ieviešanas, izvešanas un īpašumtiesību maiņas aizliegšanu un novēršanu un tās Darbības vadlīnijas, kuras pieņemtas 2015. gadā trešajā dalībvalstu sanāksmē; 1972. gada UNESCO Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību; 1995. gada UNIDROIT Konvenciju par zagtiem vai nelikumīgi izvestiem kultūras priekšmetiem; 2000. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un 2001. gada UNESCO Konvenciju par zemūdens kultūras mantojuma aizsardzību,

paturot prātā arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Pastāvīgās komitejas 2015. gada 22. maija Rezolūciju 2057 (2015) par kultūras mantojumu krīzes un pēckrīzes situācijās,

ņemot vērā Starptautiskās vadlīnijas par noziedzības novēršanu un pasākumiem krimināltiesību jomā attiecībā uz kultūras vērtību nelikumīgu tirdzniecību un citiem saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuras pieņemtas ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2014. gada 18. decembra Rezolūciju 69/196,

ņemot vērā, ka šīs Konvencijas mērķis ir aizsargāt kultūras vērtības, novēršot un apkarojot noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar kultūras vērtībām,

atzīstot, ka efektīvai noziedzīgu nodarījumu pret kultūras vērtībām apkarošanai nepieciešams iedrošināt vienlīdz ciešu sadarbību starp Eiropas Padomes dalībvalstīm un valstīm, kas nav tās dalībvalstis,

ir vienojušās par turpmāko.

I sadaļa – Mērķis, tvērums un termiņi

1. pants – Konvencijas mērķis

1. Šīs Konvencijas mērķis ir:

- a. novērst un apkarot kultūras vērtību iznīcināšanu, bojāšanu un nelikumīgu tirdzniecību, nosakot kriminālatbildību par konkrētām darbībām;

-
- b. stiprināt noziedzības novēršanu un pasākumus krimināltiesību jomā attiecībā uz visiem noziedzīgajiem nodarījumiem pret kultūras vērtībām,
 - c. veicināt sadarbību valstiskā un starptautiskā līmenī, apkarojot noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar kultūras vērtībām;

un tādējādi aizsargāt kultūras vērtības.

2. Lai nodrošinātu, ka Puses efektīvi īsteno šos noteikumus, Konvencija nosaka uzraudzības mehānismu.

2. pants. Piemērošanas joma un termiņi

1. Šī Konvencija attiecas uz tajā norādīto noziedzīgo nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu un kriminālvajāšanas uzsākšanu attiecībā uz kustamajām un nekustamajām kultūras vērtībām.

2. Šīs Konvencijas mērķiem termins "kultūras vērtība" nozīmē:

- a. attiecībā uz kustamajām vērtībām jebkurš priekšmets, kas novietots uz sauszemes vai zem ūdens vai arī pārvietots no turienes un kuru jebkura šīs Konvencijas vai 1970. gada UNESCO Konvencijas par kultūras priekšmetu nelikumīgas ieviešanas, izvešanas un īpašumtiesību maiņas aizliegšanu un novēršanu Puse, pamatojoties uz reliģiskiem vai sekulāriem iemesliem, ir klasificējusi, definējusi vai īpaši atzinusi kā arheoloģiski, aizvēsturiski, etnoloģiski, vēsturiski, literāri, mākslinieciski vai zinātniski svarīgu un kurš pieder pie kādas no turpmākajām kategorijām:
 - a) retas faunas, floras, izrakteņu un anatomijas kolekcijas un paraugi, kā arī paleontoloģiski nozīmīgi priekšmeti;
 - b) vērtības, kas attiecas uz vēsturi, tostarp zinātnes un tehnoloģiju vēsturi un militāro un sociālo vēsturi, kā arī nacionālo vadoņu, domātāju, zinātnieku un mākslinieku dzīvi un valstiski svarīgiem notikumiem;
 - c) arheoloģisko izrakumu (tostarp parastu un slepenu) un arheoloģisko atklājumu rezultāti;
 - d) sastāvdaļas no mākslinieciskiem vai vēsturiskiem pieminekļiem vai senvietām, ja tās sadalītas vairākās daļās;
 - e) senlietas, kas vecākas par simt gadiem, piemēram, uzraksti, monētas un gravēti spiedogi;
 - f) etnoloģiski nozīmīgi priekšmeti;
 - g) mākslas vērtības, piemēram:
 - i) attēli, gleznas un zīmējumi, kas uz jebkādas pamatnes un ar jebkādu izejmateriālu pilnībā izgatavoti ar roku darbu (izņemot industriālus produktus un rūpnieciskus izstrādājumus, kas dekorēti ar roku darbu);
 - ii) tēlniecības un skulptūru oriģināldarbi no jebkāda izejmateriāla;
 - iii) gravējumu, drukas un litogrāfijas oriģināldarbi;
 - iv) māksliniecisku asamblāžu un montāžu oriģināldarbi no jebkāda materiāla;
- h) reti manuskripti un inkunābulas, senas grāmatas, dokumenti un īpašas nozīmes publikācijas (vēsturiskas, mākslinieciskas, zinātniskas, literāras

-
- utt.) gan atsevišķi, gan kolekcijā;
- i) pasta markas, zīmogmarkas vai līdzīgas markas gan atsevišķi, gan kolekcijā;
 - j) arhīvi, tostarp atskaņojumu, fotogrāfiju un kinematogrāfijas arhīvi;
 - k) mēbeles, kas vecākas par simt gadiem, un seni mūzikas instrumenti.
- b. attiecībā uz nekustamajām vērtībām jebkuri pieminekļi, ēku kopas, jebkāda veida vietas vai struktūras uz sauszemes vai zem ūdens, kuras jebkura šīs Konvencijas vai 1970. gada UNESCO Konvencijas puse, pamatojoties uz reliģiskiem vai sekulāriem iemesliem, ir klasificējusi, definējusi vai īpaši atzinusi kā arheoloģiski, aizvēsturiski, etnoloģiski, vēsturiski, mākslinieciski vai zinātniski svarīgas vai kuras iekļautas sarakstā saskaņā ar 1972. gada UNESCO Konvencijas par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību 1. un 11. pantu (2. vai 4. punktu).

II sadaļa – Materiālās krimināltiesības

3. pants – Zādzība un citas nelikumīgas piesavināšanās formas

Katra Puse nodrošina, ka zādzība un citas nelikumīgas piesavināšanās formas, kā definēts tās krimināllikumā, attiecas uz kustamām kultūras vērtībām.

4. pants – Nelikumīga izrakšana un pārvietošana

1. Katra Puse nodrošina, ka šādas darbības, ja izdarītas tīši, saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem veido noziedzīgu nodarījumu:

- a. izrakšanas darbi uz sauszemes vai zem ūdens, lai atrastu un pārvietotu kultūras vērtības, nesaņemot likumā noteikto atļauju no valsts, kurā izrakšanas darbi tika veikti;
- b. kustamo kultūras vērtību pārvietošana un paturēšana, kas izraktas, nesaņemot likumā noteikto atļauju no valsts, kurā izrakšanas darbi tika veikti;
- c. kustamo kultūras vērtību nelikumīga paturēšana, kas izraktas saskaņā ar likumā noteikto atļauju no valsts, kurā izrakšanas darbi tika veikti.

2. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai tad, kad deponē savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju var paziņot, ka patur tiesības noteikt nevis kriminālas, bet gan nekriminālas sankcijas par darbībām, kas aprakstītas šī panta 1. punktā.

5. pants – Nelikumīga ievēšana

1. Katra Puse nodrošina, ka kustamās kultūras vērtības ievēšana, ja tas izdarīts tīši un ja šīs vērtības ievēšana saskaņā ar nacionālajiem tiesību aktiem ir aizliegta, pamatojoties uz to, ka šī vērtība tikusi:

- a. nozagta citā valstī;
- b. izrakta vai paturēta apstākļos, kas aprakstīti šīs Konvencijas 4. pantā;
- c. izvesta, pārkāpjot tās valsts tiesību aktus, kura klasificējusi, definējusi vai īpaši atzinusi šo kultūras vērtību saskaņā ar šīs Konvencijas 2. pantu;

veido noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem, ja

likumpārkāpējs zinājis, ka kultūras vērtība tikusi nozagta, izrakta vai izvesta, pārkāpjot otras valsts tiesību aktus.

2. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai tad, kad deponē savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju var paziņot, ka patur tiesības noteikt nevis kriminālas, bet gan nekriminālas sankcijas par darbībām, kas aprakstītas šī panta 1. punktā.

6. pants – Nelikumīga izvešana

1. Katra Puse apņemas nodrošināt, ka tīša kustamo kultūras vērtību izvešana, ja tā ir aizliegta vai izdarīta nesaņemot atļauju, atbilstoši nacionālajiem tiesību aktiem, veido noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem.

2. Katra Puse apņemas apsvērt nepieciešamo pasākumu veikšanu, lai piemērotu šī panta 1. punktu arī attiecībā uz kustamajām kultūras vērtībām, kas tikušas nelikumīgi ievestas.

7. pants – Iegādāšanās

1. Katra Puse nodrošina, ka tādu kustamo kultūras vērtību iegādāšanās, kas nozagtas saskaņā ar šīs Konvencijas 3. pantu vai izraktas, ievestas vai izvestas apstākļos, kas aprakstīti šīs Konvencijas 4., 5. un 6. pantā, veido noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem, ja persona zina par kultūras vērtību nelikumīgo izcelsmi.

2. Katra Puse apsver nepieciešamo pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu, ka šī panta 1. punktā aprakstītā rīcība veido noziedzīgu nodarījumu arī tajos gadījumos, kad personai vajadzēja zināt par kultūras vērtību nelikumīgo izcelsmi, ja tā, iegādājoties kultūras vērtību, būtu veltījusi nepieciešamo rūpību un uzmanību.

8. pants – Ievietošana tirdzniecībā

1. Katra Puse nodrošina, ka tādu kustamo kultūras vērtību ievietošana tirdzniecībā, kas nozagtas saskaņā ar šīs Konvencijas 3. pantu vai izraktas, ievestas vai izvestas atbilstoši šīs Konvencijas 4., 5. vai 6. pantā aprakstītajiem apstākļiem, veido noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem, ja persona zina par šādu nelikumīgu izcelsmi.

2. Katra Puse apsver nepieciešamo pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu, ka šī panta 1. punktā aprakstītā rīcība veido noziedzīgu nodarījumu arī tajos gadījumos, kad personai vajadzēja zināt par kultūras vērtību nelikumīgo izcelsmi, ja tā, ieviejojot tirdzniecībā kultūras vērtību, būtu veltījusi nepieciešamo rūpību un uzmanību.

9. pants – Dokumentu viltošana

Katra Puse nodrošina, ka dokumentu viltošana un izmaiņu veikšana dokumentos attiecībā uz kustamām kultūras vērtībām veido noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem, ja ar šādu rīcību iecerēts uzrādīt kultūras vērtības kā tādas, kurām ir likumīga izcelsme.

10. pants – Iznīcināšana un bojāšana

1. Katra Puse nodrošina, ka šādas darbības, ja izdarītas tīši, saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem, veido noziedzīgu nodarījumu:

- a. nelikumīga kustamo vai nekustamo kultūras vērtību iznīcināšana vai bojāšana neatkarīgi no šādu vērtību īpašumtiesībām;
- b. kustamo vai nekustamo kultūras vērtību elementu nelikumīga pārvietošana kopumā vai pa daļām, lai ievestu, izvestu vai ievestu tirdzniecībā šos elementus atbilstoši šīs Konvencijas 5., 6. un 8. pantā aprakstītajiem apstākļiem.

2. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai tad, kad deponē savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju var paziņot, ka patur tiesības nepiemērot šī panta 1. punktu vai arī piemērot to tikai noteiktos gadījumos vai apstākļos tādās situācijās, kad kultūras vērtību iznīcinājis vai bojājis kultūras vērtības īpašnieks vai arī tas izdarīts ar īpašnieka piekrišanu.

11. pants. Atbalstīšana vai uzkūdišana un mēģinājums

1. Katra Puse nodrošina, ka saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem noziedzīgu nodarījumu veido arī tīša atbalstīšana vai uzkūdišana izdarīt šajā Konvencijā norādīto noziedzīgo nodarījumu.

2. Katra Puse nodrošina, ka saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem noziedzīgu nodarījumu veido arī tīšs mēģinājums izdarīt jebkuru no šajā Konvencijā norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, izņemot 4. panta 1. punkta a. apakšpunktā un 8. pantā norādītos noziedzīgos nodarījumus.

3. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai tad, kad deponē savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju var paziņot, ka patur tiesības nepiemērot šī panta 1. punkta noteikumus attiecībā uz noziedzīgajiem nodarījumiem, kas definēti 4. panta 1. punkta a. apakšpunktā, vai arī piemērot tos tikai īpašos gadījumos vai apstākļos.

12. pants. Jurisdikcija

1. Katra Puse veic nepieciešamos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz noziedzīgajiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā, ja noziedzīgais nodarījums izdarīts:

- a. tās teritorijā;
- b. uz kuģa, kura karogvalsts ir minētā Puse;
- c. uz gaisa kuģa, kas reģistrēts saskaņā ar minētās Puses tiesību aktiem;
- d. ja to izdarījusi persona, kas ir tās pilsonis;

2. Katra Puse veic nepieciešamos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts šajā Konvencijā, tādus gadījumos, kad iespējamais likumpārkāpējs atrodas tās teritorijā un kad viņu nevar izdot citai valstij, pamatojoties uz viņa pilsonību.

3. Jebkura valsts parakstīšanas brīdī vai tad, kad deponē savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, ar Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju var paziņot, ka patur tiesības nepiemērot šī panta 1. punkta d. apakšpunkta jurisdikcijas nosacījumus vai arī piemērot tos tikai īpašos gadījumos vai apstākļos.

4. Ja vairāk nekā viena Puse pretendē uz to, ka iespējamais noziedzīgais nodarījums, kas noteikts šajā Konvencijā, ir noticis tās jurisdikcijā, tad iesaistītās Puses attiecīgajā gadījumā savstarpēji apspriežas, lai noteiktu vispiemērotāko jurisdikciju kriminālvajāšanas veikšanai.

5. Neskarot starptautisko tiesību vispārējos noteikumus, šī Konvencija neizslēdz nevienu kriminālo jurisdikciju, ko Puse īsteno saskaņā ar saviem nacionālajiem tiesību aktiem.

13. pants – Juridisko personu atbildība

1. Katra Puse nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā, kurus viņu labā izdarījusi kāda fiziska persona, kura rīkojusies individuāli vai juridiskās personas struktūras sastāvā, būdama vadošā amatā attiecīgajā juridiskajā personā, un noziedzīgos nodarījumus izdarījusi, pamatojoties uz:

- a. pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b. pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;
- c. pilnvarām veikt juridiskās personas iekšējo kontroli.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. punktā minētajiem gadījumiem katra Puse nodrošina, ka juridisku personu var saukt pie atbildības tad, ja nepienācīgas uzraudzības vai kontroles dēļ, kas jāveic 1. punktā minētajai fiziskajai personai, kādai šīs juridiskās personas pakļautībā esošajai fiziskajai personai ir kļuvis iespējams minētās juridiskās personas labā izdarīt kādu no noziedzīgajiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā.

3. Saskaņā ar attiecīgās Puses tiesību principiem juridiskām personām var būt kriminālatbildība, civiltiesiskā atbildība vai administratīvā atbildība.

4. Šāda atbildība neskar to fizisko personu kriminālatbildību, kuras ir izdarījušas noziedzīgo nodarījumu.

14. pants. Sankcijas un līdzekļi

1. Katra Puse nodrošina, ka šajā Konvencijā noteiktie noziedzīgie nodarījumi, ja tos izdarījušas fiziskas personas, ir sodāmi ar efektīvām, samērīgām un preventīvām sankcijām, kurās tiek ņemts vērā nodarījuma smagums. Izņemot gadījumus, kad izdarīti šīs Konvencijas 4. panta 1. punkta a. apakšpunktā un 5. panta 1. punkta b. un c. apakšpunktā noteiktie noziedzīgie nodarījumi, šīs sankcijas ietver sodu, kas paredz brīvības atņemšanu un var būt pamats izdošanai.

2. Katra Puse nodrošina, lai juridiskās personas, kas ir atbildīgas saskaņā ar šīs Konvencijas 13. pantu, saņemtu efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kas var būt

krimināls vai nekrimināls naudas sods un var ietvert citus pasākumus, tostarp:

- a. uz laiku vai pastāvīgi aizliegt veikt komercdarbību;
- b. atņemt tiesības saņemt valsts pabalstus vai atbalstu;
- c. pakļaut tiesiskai uzraudzībai;
- d. likvidēšana tiesas ceļā.

3. Katra Puse saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem veic nepieciešamos likumdošanas un citus pasākumus, lai izņemtu un konfiscētu:

- a. rīkus, kuri izmantoti šajā Konvencijā paredzēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā;
- b. ienākumus, kuri gūti no šādiem nodarījumiem, vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādiem ienākumiem.

4. Ja kultūras vērtības izņemtas kriminālprocesa ietvaros, taču vairs nav nepieciešamas šī kriminālprocesa mērķiem, katra Puse, izlemjot par vērtību nodošanu valstij, kura tās īpaši atzinusi, klasificējusi vai definējusi kā kultūras vērtības saskaņā ar šīs Konvencijas 2. pantu, ja iespējams, piemēro savu kriminālprocesa likumu, citus nacionālos tiesību aktus vai attiecināmos starptautiskos līgumus.

15. pants. Atbildību pastiprinoši apstākļi

Katra Puse nodrošina, lai turpmāk minētie apstākļi, ciktāl tie neveido esošā nodarījuma sastāvu, saskaņā ar attiecīgajiem nacionālajiem tiesību aktiem tiktu ņemti vērā kā atbildību pastiprinoši apstākļi, kad tiek noteikti sodi par nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā:

- a. noziedzīgo nodarījumu izdarījušas personas, kas ļaunprātīgi izmantojušas tām sniegto uzticību profesionālajā darbībā;
- b. noziedzīgo nodarījumu izdarījusi valsts amatpersona, kurai dots uzdevums saglabāt vai aizsargāt kustamas vai nekustamas kultūras vērtības, ja amatpersona tīši atturējies no pienācīgas uzdevumu pildīšanas, lai iegūtu nepelnītas priekšrocības vai padarītu tās iespējamā;
- c. noziedzīgais nodarījums ir izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros;
- d. noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir bijis iepriekš tiesāts par nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā.

16. pants – Iepriekš piemēroti citu Pušu sodi

Katra Puse veic nepieciešamos pasākumus, lai, nosakot sodu, paredzētu iespēju ņemt vērā citas Puses galīgo tiesas spriedumu par nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā.

III sadaļa – Izmeklēšana, kriminālvajāšana un procesuālās tiesības

17. pants. Kriminālprocesa uzsākšana

Katra Puse veic nepieciešamos likumdošanas un citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka izmeklēšana vai kriminālvajāšana saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā, nav atkarīga no iesnieguma.

18. pants – Izmeklēšana

Katra Puse veic nepieciešamos likumdošanas un citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka par izmeklēšanu atbildīgās personas, vienības vai dienesti ir specializējušies kultūras vērtību nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā vai ka personas ir apmācītas šī mērķa sasniegšanai.

19. pants – Starptautiskā sadarbība krimināllietās

1. Puses savā starpā sadarbojas saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem un attiecīgajiem piemērojamajiem starptautiskajiem un reģionālajiem dokumentiem un nolīgumiem, par kuriem panākta vienošanās, pamatojoties uz vienotiem tiesību aktiem, savstarpīgumu un attiecīgo Pušu valsts tiesību aktiem, cik vien tas ir iespējams, lai veiktu izmeklēšanu un īstenotu kriminālprocesu saistībā ar tiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā, tostarp veiktu izņemšanu un konfiskāciju.

2. Ja Puse, kas veic izdošanu vai sniedz savstarpējo tiesisko palīdzību krimināllietās saskaņā ar esošo līgumu, saņem izdošanas lūgumu vai tiesiskās palīdzības lūgumu krimināllietās no Puses, ar kuru tā nav noslēgusi šādu līgumu, tā, pilnībā ievērojot savas saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un savas valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, var uzskatīt šo Konvenciju par pamatu izdošanai vai savstarpējai tiesiskajai palīdzībai krimināllietās saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti šajā Konvencijā, un var šim mērķim piemērot, *mutatis mutandis*, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību 16. un 18. pantu.

IV sadaļa – Preventīvie pasākumi un citi administratīvie pasākumi

20. pants. Pasākumi valsts līmenī

Katra Puse, ņemot vērā tās pienākumus saskaņā ar attiecināmajiem starptautiskajiem līgumiem, apsver iespēju veikt likumdošanas un citus nepieciešamos pasākumus, lai:

- a. izveidotu vai attīstītu šīs Konvencijas 2. panta 2. punktā definēto kultūras vērtību krājumu sarakstus vai datubāzes;
- b. ieviestu ieviešanas un izvešanas kontroles procedūras saskaņā ar attiecināmajiem starptautiskajiem dokumentiem, tostarp sistēmu, ar kuras starpniecību kustamo kultūras vērtību ieviešanai un izvešanai būtu nepieciešams izsniegt īpašas apliecības;
- c. ieviestu uzticamības pārbaudes noteikumus mākslas un senlietu izplatītājiem, izsoļu namiem un citiem, kas iesaistīti kultūras vērtību tirdzniecībā, un ieviestu pienākumu uzturēt reģistru ar viņu darījumiem. Šiem reģistriem jābūt pieejamiem kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- d. izveidotu centrālu valsts iestādi vai pilnvarotu esošās iestādes, kā arī izstrādātu citus mehānismus to aktivitāšu koordinēšanai, kas saistītas ar kultūras vērtību aizsardzību;
- e. veicinātu aizdomīgu interneta darījumu vai tirdzniecības uzraudzību un ziņošanu par šādiem darījumiem;
- f. veicinātu obligātu ziņošanu kompetentajām iestādēm par nejauši atklātām arheoloģiskā mantojuma kultūras vērtībām;
- g. sekmētu informatīvās kampaņas vispārējai sabiedrībai par kultūras vērtību aizsargāšanu un draudiem, ko rada noziegumi pret šādām vērtībām;

-
- h. panāktu, ka muzeji un līdzīgas institūcijas, kuru iepirkumu politiku uzrauga valsts, neiegādājas nelikumīgi pārvietotas kultūras vērtības, un sniegtu informāciju un nodrošinātu apmācības attiecīgajām amatpersonām par noziedzumu, kas saistīti ar kultūras vērtībām, novēršanu un cīņu pret tiem;
 - i. iedrošinātu muzejus un līdzīgas institūcijas, kuru iepirkumu politiku neuzrauga valsts, ievērot esošās ētikas normas saistībā ar kustamo kultūras vērtību iegādāšanos un ziņot tiesībsardzības iestādēm par jebkādam aizdomām par kultūras vērtību tirdzniecību;
 - j. iedrošinātu interneta pakalpojumu sniedzējus, interneta platformas un tīmekļa tirgotājus sadarboties kultūras vērtību nelikumīgas tirdzniecības novēršanā, piedaloties attiecīgo politiku papildināšanā un ieviešanā;
 - k. nepieļautu, ka brīvostas tiek izmantotas kultūras vērtību nelikumīgai tirdzniecībai vai nu veicot likumdošanas pasākumus, vai iedrošinot brīvostas izstrādāt un efektīvi ieviest iekšējās normas pašregulācijas ceļā;
 - l. uzlabotu informācijas izplatīšanu saistībā ar jebkuru kultūras vērtību, kas cietusi šajā Konvencijā definētā noziedzīgā nodarījumā, valsts muitas dienestam un policijai, lai nepieļautu šīs kultūras vērtības nelikumīgu tirdzniecību.

21. pants. Pasākumi starptautiskā līmenī

Katra Puse pēc iespējas plašāk sadarbojas, lai novērstu un apkarotu tīšu kultūras vērtību iznīcināšanu, bojāšanu un nelikumīgu tirdzniecību. Īpaši dalībvalstis veic šādus pasākumus:

- a. veicina konsultācijas un informācijas apmaiņu par tādu kultūras vērtību identificēšanu, izņemšanu un konfiscēšanu, kas cietušas šajā Konvencijā definētā noziedzīgā nodarījumā un atgūtas to teritorijā;
- b. sniedz ieguldījumu starptautiskā datu apkopošanā par kustamo kultūras vērtību nelikumīgu tirdzniecību, daloties vai savstarpēji savienojot valsts krājumu sarakstus vai datubāzes par kultūras vērtībām, kas cietušas šajā Konvencijā definētā noziedzīgā nodarījumā, un/vai sniedzot ieguldījumu starptautiskos krājumu sarakstos vai datubāzēs, piemēram, Interpola datubāzē par zagtiem mākslas darbiem;
- c. veicina sadarbību, lai aizsargātu un saglabātu kultūras vērtības nestabilitātes vai konfliktu laikā.

V sadaļa – Uzraudzības mehānisms

22. pants – Pušu komiteja

1. Pušu komiteju veido šīs Konvencijas dalībvalstu pārstāvji.

2. Pušu komiteju sasauc Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs. Tās pirmā tikšanās notiek gada laikā pēc šīs Konvencijas spēkā stāšanās, kad Konvenciju ir ratificējusi desmitā valsts, kas to ir parakstījusi. Pēc tam tās sanāksmes notiek tad, kad to pieprasa vismaz viena trešdaļa Pušu vai ģenerālsēkretārs.

3. Pušu komiteja pieņem savu reglamentu.

4. Eiropas Padomes sekretariāts palīdz Pušu komitejai veikt tās funkcijas.

5. Pušu komiteja var ierosināt Ministru komitejai pienācīgus veidus, kā iesaistīt atbilstošus ekspertus, lai saņemtu atbalstu efektīvā Konvencijas ieviešanā.

23. pants. Citi pārstāvji

1. Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, Eiropas Krimināltiesisko problēmu komiteja (CDPC) un Kultūras, mantojuma un ainavu vadības komiteja (CDCPP) katra ieceļ savu pārstāvi Pušu komitejā, lai veicinātu daudznozaru un starpdisciplīnu pieeju.

2. Ministru komiteja pēc apspriedes ar Pušu komiteju var aicināt arī citas Eiropas Padomes struktūras iecelt savu pārstāvi Pušu komitejā.

3. Attiecīgo starptautisko organizāciju pārstāvji Pušu komitejā var piedalīties novērotāju statusā, ievērojot attiecīgajos Eiropas Padomes normatīvos noteikto kārtību.

4. Pušu attiecīgo oficiālo iestāžu pārstāvji Pušu komitejā var piedalīties novērotāju statusā, ievērojot attiecīgajos Eiropas Padomes normatīvos noteikto kārtību.

5. Pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un it īpaši nevalstiskās organizācijas Pušu komitejā var piedalīties novērotāju statusā, ievērojot attiecīgajos Eiropas Padomes normatīvos noteikto kārtību.

6. Ieceļot pārstāvjus saskaņā ar šī panta 2.-5. punktu, jānodrošina proporcionāla dažādu nozaru un disciplīnu pārstāvība.

7. Pārstāvji, kas iecelti saskaņā ar šī panta 1.-5. punktu, Pušu komitejas sanāksmēs piedalās bez balsstiesībām.

24. pants. Pušu komitejas funkcijas

1. Pušu komiteja uzrauga šīs Konvencijas īstenošanu. Pušu komitejas reglamentā ir noteikta kārtība, kādā izvērtē šīs Konvencijas īstenošanu.

2. Pušu komiteja arī veicina informācijas, pieredzes un labas prakses vākšanu, analīzi un apmaiņu starp valstīm, lai uzlabotu to spēju novērst un apkarot kultūras vērtību nelikumīgu tirdzniecību. Komiteja var izmantot citu attiecīgo Eiropas Padomes komiteju un struktūru zināšanas.

3. Turklāt attiecīgajā gadījumā Pušu komiteja veic šādas darbības:

- a. sekmē šīs Konvencijas efektīvu izmantošanu un īstenošanu, tostarp tādu iespējamo problēmu un seku identifikāciju, ko rada kāda no deklarācijām vai atrunām, kura iesniegta saskaņā ar šo Konvenciju;
- b. izsaka viedokli par jebkuru jautājumu saistībā ar šīs Konvencijas piemērošanu un sekmē informācijas apmaiņu par būtiskām pārmaiņām tiesiskajā, politiskajā vai tehnoloģiju jomā;
- c. sagatavo konkrētus ieteikumus Pusēm par šīs Konvencijas īstenošanu.

4. Eiropas Krimināltiesisko problēmu komiteja un Kultūras, mantojuma un ainavu vadības komiteja tiek periodiski informēta par šā panta 1., 2. un 3. punktā minētajām darbībām.

VI sadaļa – Saistība ar citiem starptautisko tiesību dokumentiem

25. pants – Saistība ar citiem starptautisko tiesību dokumentiem

1. Šī Konvencija neiespaido tiesības un pienākumus, ko nosaka citi starptautiskie dokumenti, kuriem šīs Konvencijas dalībvalstis ir pievienojušās vai pievienosies un kuros ir ietverti noteikumi par jautājumiem, kurus regulē šī Konvencija. Ja Puses tomēr uzņemas saistības par šajā Konvencijā skatītajiem jautājumiem tādā veidā, kas atšķiras no šeit reglamentētā, tās ar šādu rīcību nedrīkst nonākt pretrunā ar Konvencijas mērķiem un principiem.

2. Šīs Konvencijas Puses par jautājumiem, kurus reglamentē šī Konvencija, var savā starpā slēgt divpusējus vai daudzpusējus līgumus, lai papildinātu vai nostiprinātu šīs Konvencijas noteikumus vai veicinātu tajā noteikto principu īstenošanu.

VII sadaļa – Konvencijas grozījumi

26. pants. Grozījumi

1. Jebkurus šīs Konvencijas grozījumu priekšlikumus, ko iesniedz kāda no Pusēm, dara zināmus Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, un viņš tos nosūta Eiropas Padomes dalībvalstīm, valstīm, kas nav dalībvalstis, bet kuras ir piedalījušās Konvencijas papildināšanā, un jebkurai valstij, kas ir pievienojusies vai uzaicināta pievienoties šai Konvencijai saskaņā ar 28. panta noteikumiem.

2. Visus Pušu ierosinātos grozījumus dara zināmus Eiropas Krimināltiesisko problēmu komitejai un Kultūras, mantojuma un ainavu vadības komitejai, kas Pušu komitejai sniedz savus atzinumus par ierosinātajiem grozījumiem.

3. Eiropas Padomes Ministru komiteja izvērtē ierosinātos grozījumus un Pušu komitejas sniegto atzinumu un pēc apspriešanās ar tām Konvencijas Pusēm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, var pieņemt šos grozījumus ar balsu vairākumu saskaņā ar Eiropas Padomes statūtu 20. panta d) punktu.

4. Ikvienu grozījumu tekstu, ko Ministru komiteja pieņēmusi saskaņā ar šā panta 3. punktu, nosūta Pusēm akceptēšanai.

5. Grozījumi, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 3. punktu, stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kad pagājis viens mēnesis no dienas, kad visas Puses ir ģenerālsēkretāram paziņojušas par to, ka tās akceptē minētos grozījumus.

VIII sadaļa – Nobeiguma noteikumi

27. pants. Parakstīšana un stāšanās spēkā

1. Šo Konvenciju atver parakstīšanai Eiropas Padomes dalībvalstīm un valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs konvencijas izstrādāšanā.

2. Šo Konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentus deponē Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

3. Šī Konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā piecas Parakstītājas, tostarp vismaz trīs Eiropas Padomes dalībvalstis, ir izteikušas savu piekrišanu atzīt šo Konvenciju par saistošu saskaņā ar iepriekšējā punkta noteikumiem.

4. Attiecībā uz jebkuru citu Parakstītāju, kas vēlāk izsaka savu piekrišanu atzīt šo Konvenciju par saistošu, tā stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā deponēts tās ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokuments.

28. pants – Pievienošanās Konvencijai

1. Pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā Eiropas Padomes Ministru komiteja, apspriedusies ar šīs Konvencijas Līgumslēdzējām pusēm un saņēmusi to vienbalsīgu piekrišanu, var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts un kas nav piedalījies šīs Konvencijas izstrādē, pievienoties šai Konvencijai, pamatojoties uz vairākuma lēmumu, kā noteikts Eiropas Padomes statūtu 20. panta d) punktā, un to Līgumslēdzēju valstu pārstāvju vienbalsīgu balsojumu, kuri ir tiesīgi atrasties Ministru komitejā.

2. Attiecībā uz jebkuru valsti, kas pievienojas Konvencijai, tā stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā tās pievienošanās dokuments deponēts pie Eiropas Padomes ģenerālsekretāra.

29. pants. Teritoriālā piemērošana

1. Jebkura valsts, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var norādīt teritoriju vai teritorijas, kurās šī Konvencija ir piemērojama.

2. Jebkura Puse jebkurā vēlākā laikā, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju, var paplašināt šīs Konvencijas piemērošanu attiecībā uz jebkuru citu teritoriju, kura norādīta deklarācijā un par kuras starptautiskajām attiecībām tā ir atbildīga vai kuras vārdā tā ir pilnvarota uzņemties saistības. Attiecībā uz šādu teritoriju Konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši kopš dienas, kurā ģenerālsekretārs saņēmis minēto deklarāciju.

3. Jebkuru deklarāciju, kas sniegta saskaņā ar iepriekšējiem diviem punktiem, attiecībā uz šajā deklarācijā norādīto teritoriju var atsaukt, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kad ģenerālsekretārs saņēmis minēto paziņojumu.

30. pants. Atrunas

1. Jebkura valsts, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot dokumentu par tās ratifikāciju, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanu, var paziņot, ka tā izdara vienu vai vairākas atrunas, kas norādītas šīs Konvencijas 4., 5., 10., 11. un 12. panta 3. punktā. Nekādas citas atrunas par jebkuru Konvencijas normu nav pieļaujamas.

2. Katra Puse, kas ir izdarījusi kādu atrunu, jebkurā laikā var to pilnībā vai daļēji atsaukt, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kad ģenerālsekretārs saņēmis minēto paziņojumu.

spēkā dienā, kurā ģenerālsekretārs saņem šo paziņojumu.

3. Puse, kura ir izdarījusi kādu atrunu par šīs Konvencijas normu, nevar pieprasīt, ka kāda cita Puse piemēro šo normu. Ja atruna bijusi daļēja vai balstīta uz nosacījumiem, Puse tomēr var pieprasīt šīs normas piemērošanu, ja pati ir to pieņēmusi.

31. pants. Denonsēšana

1. Jebkura Puse jebkurā laikā var denonsēt šo Konvenciju, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

2. Denonsēšana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši seši mēneši no dienas, kurā ģenerālsekretārs saņēmis paziņojumu.

32. pants. Paziņošana

Eiropas Padomes ģenerālsekretārs paziņo Eiropas Padomes dalībvalstīm, valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet kuras ir piedalījušās Konvencijas izstrādē, jebkurām Parakstītājām, jebkurai Līgumslēdzējai valstij un jebkurai valstij, kas ir uzaicināta parakstīt šo Konvenciju, par:

- a. katru parakstīšanu;
- b. ikviena ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta deponēšanu;
- c. ikvienu šīs Konvencijas spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 27. panta 3. un 4. punktu, 28. panta 2. punktu un 29. panta 2. punktu;
- d. ikvienu grozījumu, kas pieņemts saskaņā ar 26. pantu, un datumu, kurā šis grozījums stājas spēkā;
- e. ikvienas atrunas izdarīšanu un atrunas atsaukšanu saskaņā ar 30. pantu;
- f. ikvienu denonsēšanu, kas veikta saskaņā ar 31. pantu;
- g. jebkuru citu ar šo Konvenciju saistītu aktu, paziņojumu vai ziņojumu.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Sagatavots Nikosijā 2017. gada 19. maijā angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, un tos deponē Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsekretārs nosūta apliecinātās kopijas visām Eiropas Padomes dalībvalstīm, valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet kuras ir piedalījušās Konvencijas papildināšanā, un jebkurai valstij, kas ir uzaicināta pievienoties šai Konvencijai.